

Lyricus beszélgetések I.

(A két beszélgető-partner a tanító, és a tanuló. A „T” a tanítót jelzi, a „D” pedig a tanulót, azaz a diákot)

A Teljesség Navigátor megismerése.

D: Mi akadályoz abban, hogy megismerjem a legbenső valómat?

T: Semmi.

D: Akkor miért nem érzékelem?

T: Félelem.

D: Tehát a félelem akadályoz?

T: Semmi nem akadályoz.

D: Nem azt mondta az imént, hogy a félelem miatt nem vagyok képes ezt a tudatállapotot átélni?

T: De igen, csak az nem akadály.

D: Akkor hát mi akadályoz?

T: Semmi.

D: Akkor milyen szerepet játszik a félelem?

T: Ha börtönben lennél, és arról álmodnál, hogy kiszabadultál, mitől félnél a legjobban?

D: Visszamenni a börtönbe... Tehát arról van szó, hogy azért félek megtapasztalni legbenső lényemet, mert utána vissza kell térnem tudatlan állapotomba.

T: Nem. Arról van szó, hogy félelmed a tudatlanságtól tart tudatlanságban.

D: Összezavarodtam. Azt hittem, azt mondja, hogy a legbenső énemtől félek, de most úgy tűnik, mintha arról beszélne, hogy az emberi énemtől félek. Most melyik az igaz?

T: Félsz visszatérni földi hüvelyedbe, miután megláttad Isten szikráját magadban.

D: Miért?

T: Ha szomjazol a sivatagban, mit szeretnél leginkább?

D: Vizet?

T: Tehát ha kapnál egy pohár vizet, elégedett lennél?

D: Igen.

T: Mennyi ideig?

D: Oké, értem Önt. Amit a legjobban szeretnék ebben a helyzetben, az az, hogy víz közelében legyek, hogy akkor ihassak, amikor csak akarok, vagy még inkább, hogy kiérjek a sivatagból.

T: És ha szereted a sivatagot, nem félnél otthagyni?

D: Azt mondja, hogy azért félek legfelső énemtől, mert akkor itthagynám ezt a világot. De miért félnék, mikor nem is ismerem a másikat?

T: Ha valaki meg akar ölni, nem a félelem az, mely eláraszt. Egy ősi, titokzatos, és eredendő árnyéktól félsz, melyről azonnal megérzed, hogy megváltoztatja ezt az életet és világot, és benne téged is, visszavonhatatlanul.

D: Tehát voltaképpen ettől a változástól félek?

T: A változás véglegessége, amitől félsz.

D: De honnan tudja, hogy ez a félelem olyan erős, hogy ettől nem tudom megismerni legbenső lényemet?

T: Hogy biztosítsák az emberi eszköz tartós kapcsolatát a környezetével, a tervezők bizonyos érzékelési szinteket építettek bele. Mivel azonban még ez sem volt kielégítő, az emberi faj Kollektív Tudatalattijába beépítettek egy, az uralkodó környezetétől való elszakadásra vonatkozó ösztönös félelmet.

D: Ez nem sportszerű. Azt mondja, hogy a legfelső énem átélését segítő képességeimet pont azok rövidítik meg, akik tervezték engem. Miért? Miért kell folytonosan csalódást éreznem amiatt, hogy tudom ugyan, hogy van bennem egy Isten-szilánk, de nem tudok kapcsolatba kerülni vele?

T: Szereted ezt a világot?

D: Igen.

T: Azért vagy itt, mint emberi eszköz, hogy ráhangolódj erre a valóságra, és hogy lehozd legbenső éned tudatát erre a világra, még ha ez gyengén, homályosan, vagy kevésbé tisztán történik is.

D: De ha meg tudnám ismerni ezt az énemet, nem lenne az a tudat alkalmasabb a világ megismerésére?

T: Ez az a téveszme, mely csalódásban tart. Azt gondolod, hogy ennek a fenséges energiának és intelligenciának az átélését le lehet fordítani az emberi viszonylatokra?

D: Igen.

T: Hogyan?

D: Tudnék másokat oktatni, hogy milyen az, ha valaki kapcsolatba kerül a lelkével. Több fényt hoznék erre a világra, és ösztönöznék másokat is, hogy maguk is megtapasztalják ezt.

T: Tanítottak arra, hogy hogyan érd el ezt az állapotot?

D: Nem, de ösztönzést kaptam.

T: Biztos vagy ebben? Nem pont azt mondtam az imént, hogy az emberi eszközben nem lehet átélni ezt az állapotot? Szerinted ez ösztönzés volt?

D: Nem pont a mostani esetre gondoltam, hanem egyébként arra inspirál, hogy mélyebben foglalkozzam ezzel a kérdéssel.

T: Ha több fényt akarsz hozni erre a világra, mennyiben fog ebben segíteni, ha kapcsolatba kerülsz a felsőbb éneddel?

D: Éppen ez az. Nem tudom, hogy segíteni fog-e, csak ez tűnik logikusnak. Minden jó tanár rendelkezik ezzel a tudással. Ön nem?

T: Az igaz, hogy vannak tanítók, akik váltogatni tudják domináns valóságukat, és megtanulták azt úgy integrálni, hogy nem veszítik el az egyensúlyt és a működőképességet ebben a világban, de az ilyenek rendkívül ritkák.

- D: Tudom. De pont ezt szeretném megtanulni. Megtanulható, nem? Nem tud rá megtanítani?
- T: Ez nem tanulható. Nem tanítható. Ezt a tudást nem lehet megszerezni tanórákkal, ezoterikus technikával, vagy kinyilatkoztató folyamatok révén.
- D: De akkor azok a tanítók, aki rendelkeznek ezzel a képességgel, hogyan szereztek meg?
- T: Ezt a képességet senki nem „szerzi meg”. Ez a véleményem. Senki a Földön, akár most, vagy a múltban, nem tudott egyszerre emberként, és Isten-szikként élni. És egy tanító sem képes biztonsággal és ellenőrzötten ide-oda repkedni ezek között a valóságok között.
- D: Most meglepődtem. Miért van ez így?
- T: Az okok ugyanazok, melyekről már beszéltem korábban. Ez minden emberi lényre vonatkozik.
- D: Jézusra is?
- T: Rá is.
- D: Akkor miért van bennem ez a vágy? Miért fészkelte magát be a gondolat a fejembe, hogy képesnek kellene lennem kapcsolatba kerülnöm a felső énemmel, vagy Isten-szikkával?
- T: Ha valaki ismeri a szelet, lehet valami fogalma arról, hogy milyen a hurrikán?
- D: Gondolom, igen.
- T: És ha valaki átélt már esőzést, nem még jobban értheti a hurrikánt?
- D: De igen.
- T: Ha soha nem éltél át egy hurrikánt, de ismered a szelet és az esőt, nem több fogalmad lehet egy hurrikánról, mintha soha nem láttál volna szelet és esőt?
- D: Azt hiszem, igen.
- T: Ez a helyzet az Isten-szilánkkal is az emberi eszközben. Átélheted a feltétel nélküli szeretet, a fenséges szépség, harmónia, tisztelet és a mindenség érzését, ezáltal halványan körvonalazva a benned lévő Isten-szikk tulajdonságait és

képességeit. Néhány tanító egyszerűen többet tudott megérinteni az Isten-szikra pereméből, de biztosíthatlak, hogy emberi testben élő halandó nem tudott még a mélységeibe hatolni.

D: De némelyik tanító testen kívül is képes utazást tenni.

T: Igen, de attól még testben élnek.

D: Akkor mit csináljak? Mondjak le erről az élményről?

T: Van egy halfajta, mely szárny-szerű szervei segítségével a víz fölé tud emelkedni. Ha rövid időre is de átélheti a tüdővel lélegzők világát. Azt hiszed, hogy ez a repülő hal valaha is meg akar majd érinteni egy felhőt, felmászni egy fára, vagy bejárni egy erdőt?

D: Nem tudom.... de kétlem.

T: Akkor miért repül a víz felett?

D: Úgy gondolom, hogy ez ösztönös, egyfajta evolúciós parancs.

T: Pontosan így van.

D: Tehát ez vonatkozik az emberre is. Evolúciós parancsra, és kényszerből törekszünk belső Isten-szikránkat megérezni.

T: Igen, és akár a repülő hal, ha kitörünk a világunkból, az csak rövid ideig tart, aztán ismét visszazuhanunk a felszín alá. Míg azonban a világunk felett vagyunk, elfelejtjük, hogy csak emberek vagyunk, kezdettel és véggel. Mégis, nem realizáljuk eközben, hogy bensőnkben megérinthetjük Isten arcát.

D: De én igen. Én érzem, hogy meg tudnám, és meg kellene tennem, hogy megérintsem ezt az Isten-szilánkot.

T: Azért gondolod így, mert annak a személynek a túlradó optimizmusával és naivitásával vagy megáldva, aki még soha nem élte át az Első Forrással való találkozást.

D: Ön tehát nem így érez?

T: Bárki, aki rá tud hangolódni felső énjének legmagasabb rezgésére, érezni, és követni fogja ezt az érzést. Az egyetlen különbség, hogy tudom, hogy emberi testben soha nem fogom ezt az állapotot elérni.

D: És mit ad olyat ez a tudás Önnek, amivel én nem rendelkezem?

T: Azt a képességet, hogy energiáimat erre a világra irányítsam, mintsem egy másik keresésére.

D: Azt hiszem, valami olyasmit mondott, hogy ez egy evolúciós parancs. Hogyan tudnám ezt az ösztönt visszafogni?

T: Minden erőddel és szenvedéyyeddel élj ezen a földön. Lásd meg az Isten-szikrát ebben a világban, még ha csak egy pislákoló jelzőtűznek, vagy fáradt fénynek tűnik is. Lásd meg! Tápláld! Ne mindjárt a szíved, vagy értelm-med mélyén keresd, ahol hited szerint lennie kell.

D: Nem könnyű nem elkedvetlenedni ilyen szavakra. Mintha megsúgta volna valaki, hogy az átélt látomás csak káprázat, vagy a fény játéka volt.

T: Az árnyékok és visszhangok világában élünk. Ha úgy tetszik, kutathatod azok forrását, de annak az lesz az ára, hogy nem ezen a földön fogsz élni. Lecsök-kented az árnyékok és visszhangok adta élmények feldolgozását, pedig pontosan ez az, amiért inkarnálódtál ezen a bolygón.

D: De ez annyira passzívan hangzik, hogy azért létezem, hogy információkat küldjek erről a világról, és nem azért, hogy megváltoztassam. Az az érzés van bennem, hogy az a küldetésem, hogy megjobbítsam a világot, de nem rendelkezem megfelelő képességekkel és tapasztalatokkal, hogy ezt véghezvigyem. Mitől van ez az érzés?

T: Ha érzékeled a Nap melegét, megváltoztatod ezzel a Napot?

D: Nem.

T: És ha egy jégdarabot fogsz a kezédbé, megváltoztatod azt?

D: Igen, el kezd olvadni.

T: Tehát vannak dolgok, melyeket csak érzékélni tudsz, és vannak olyanok, melyeket meg is tudsz változtatni.

D: És meg kell tudnom különböztetni őket?

T: Az sokat segít.

D: Tudom. Ez alapvető, de nem biztos, hogy segít eloszlatni a csüggedtségemet.

T: Tudom, hogy tudod, de nem alkalmaztad. Az élet egyik alapelve, hogy mérlegelj, és különbséget tégy, és ugyanígy döntő különbség, hogy életedet a lehetőségek teljességében, vagy ahogy te nevezed, megghiúsulásban és csalódások között éled le.

D: Tehát nem változtat semmi azon, hogy a bennem lévő Isten-szikra megismerhetetlen emberi értelmem számára, és ezt el kell fogadnom. Ez a lecke, amit meg kell tanulnom?

T: Nem.

D: Akkor micsoda?

T: Az Isten-szikra fogalomnak ereje van. Lehet elmélkedni rajta, de nem élhető át domináns valóságként aaz emberi eszközben. Ezzel az elméleti/értelmi megőrzéssel megtanulsz különbséget tenni, és ennek révén elsajátítod, hogyan működj az árnyékok és visszhangok világában olyan módon, hogy az Első Forrás direktívaival összhangban lévő változásokat segíts elő. Inkább felszínre hozod az Isten-szikra akaratát, mintsem, hogy a vele való kapcsolatra törekednél. Ennek révén megszabadulhatsz azoktól a félelem- és csalódás alapú energiáktól, melyek elfoglalják gondolataidat.

D: Köszönöm. Tanítása megpendítette azt a húrt, melyet atóta kerestem, hogy ezt az utat választottam, és érzem a válaszrezgését.

T: Ez a rezgés vezet majd utadon.